

Beograd,  
maj 2014

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

SRŽ

(elizabetanska drama 21. veka)

Kontakt:

alnov75@yahoo.com

**Dramatis personae:**

Viktor, scenarista

Klod, koscenarista

Miki, filmski kritičar

Nuala, bivša Viktorova devojka

Kater, ljudožder, pre profesor kreativnog pisanja

Džek, ljudožder, pre polaznik kursa kreativnog pisanja

Žaklina, ljudožderka

ugledne zvanice, građani, borci,policajci

**Vreme i mesto:**

Sad, SAD, Novi Ilijum i Zabit

# 1.

*Zabava kod Viktora. Nacifrani gosti. Muzika. Dolaze - Klod s leve a Miki s desne strane.*

KLOD: Zdravo, Miki.

MIKI: Zdravo , Klod.

KLOD: I ti si tu?

MIKI: Šta ti to znači?

KLOD: Nisi li ti ismevao našeg domaćina Viktoru u svojoj kolumni?

MIKI: Kritika i ismevanje nisu isto.

KLOD: A nisi li ti rekao da je njegov scenario za tv-seriju dosadna srednjovekovna saga bez kraja i konca? Storija koja nema ništa s čim bi tvoj imaginarni “čovek s ulice” mogao da se poveže?

MIKI: Tako sam, je li, i napisao.

KLOD: I nazvao si našeg domaćina Viktora “skribomanom”? Tebi to nije ismevanje?

MIKI: To je činjenica. Kao što je činjenica da ga ti, kao koscenarista, teraš da štancuje još više. Ta jebada se rastegla pet agonijskih sezona!

KLOD: I trajaće još pet, sve tebi u inat.

MIKI: And the motherfucking saga continues!

KLOD: Stvarno mi nije jasno šta radiš ovde.

MIKI: Ja sam mu drug.

KLOD: Takvi mu drugovi ne trebaju.

MIKI: Čemu taj ljubomorni glas? Da mu nisi ljubavnik?

KLOD: Svašta! Ja sam njegov pravi drug.

MIKI: Ti si samo koscenarista.

KLOD: Barem nisam crveno đubre.

MIKI: Hvala na komplimentu.

KLOD: Nema na čemu.

MIKI: Neman na čemu?

*Klod krene*

MIKI: Već bežiš?

KLOD: Idem da proverim da li si na spisku. Ako nisi- letiš napolje.

MIKI: Obuzdaj se malo. Na spisku sam. Viktor me lično pozvao.

KLOD: Zašto?

*Dolazi Viktor. Rukuju se. Pripit staje između Mikija i Kloda. Osloni se na njih da ne bi pao*

VIKTOR: Ah, prijatelji, davljenici u tajkunskom s-moru!

KLOD:

Ja Viktore ne mogu da verujem da kritičarčića ti zoveš!

Zar najgori u klasi da bude tu, među džet setom?

VIKTOR: Bez kritike – bez uspeha! Ja gledam na stvari u totalu!

MIKI:

Ali, vizura je malkice u problemu, u najboljem, jel, slučaju.

Ne zavaravaj se, najbolje bi bilo da nisi ni započeo!

VIKTOR: Šta? Ovaj posao?

KLOD: Glupost!

VIKTOR: Možda ima nešto u tome. Nastavi.

MIKI:

Ti, ljut i surov, i iskren i opasan baš stoga,

Ti odbacuješ i stvaranje i borbu i srce i sudbinu.

VIKTOR: A koja je to moja sudbina?

MIKI: Da budeš trn, ugnezden u peti što gazi naš svet

KLOD: Socijalističke baljezgarije!

MIKI: Kad izbije ta revolucija....

KLOD: Kad i ako!

MIKI: Kad, uskoro, za tren, za sedmicu ili godinu.

KLOD: Ili vek?

MIKI:

Kad izbije ta strašna i neizbežna i luda i neophodna,  
Tad ljudi s pameću i srcem, ti neroboti, kao Viktor,  
Nek povedu i sačuvaju ono preostalo od ljudskosti!  
Taj zadatak da ispuniš, Vik! Ostavi se reči zla, mržnje!

VIKTOR:

U rečniku se tvom zlo krije, zlo jednobrazno i materijalističko  
Jer, roboti se dižu na robote što vladaju a zašto?  
U čemu je pobuna ako ljudi ne podignu tu zastavu?  
Od ljudskosti je satkana ta zastava za koju bih poginuo,  
Ne krvi što liju je nesrećnici što trampe te tirane!  
Ako želiš da pobediš ti budi od vladara bolji!  
Ne nosi ti Viktorija dar! Primorana je, prijatelju!  
Krv će zamirisati kad spusti ti venac na glavu!

MIKI:

Dok vodimo ovu zaludnu i smešnu, jel , konverzaciju  
Na ulici se gine i krvari, i overdozira i ludi!

VIKTOR:

Nek vode i drugi te “zaludne” i smešne, jel, konverzacije,  
i videće da, možda, ne mora da se gine već živi.

MIKI:

Da, sveznadare, al poslušaj sad suštinu moje priče:  
Ti talenat ni najmanje ne ceniš ni sopstven ni tuđ,  
Za sticanje je dobar, za trošenje je dobar, za samozavaravanje,  
Za narcizam, za kultur-fašizam, ali pravu mu namenu  
ne želiš da nađeš, ti radije po njemu, hud, gaziš  
jer plašiš se onog što krije, te jezive, zle slobode,  
tog zatvora i najvećeg i najmanjeg i leka i bolesti,  
i ogrezao u cinizam ti stariš ko turšija u tegli!

VIKTOR:

A tako? Ni reči o onome pre serije, jel Miki?

Kad pisah za fioku i tugu, par gledalaca. Za kritičare!  
Gde beše ti svrškiću? Dno dnoa, dno dna! Ti, neostvareni!  
Reč jednu mi nisi dao! Sad pravednik tad čutolog! Ti, slušaj!  
Tad dobar, zlo sada, i nikad po ukusu i kriterijumu!  
Zna Viktor na čemu je! Iluzije tu nema ni najmanje!  
Za novac se piše, za publiku, za guzicu! Za život!  
Prvo hleb-posle moral, što reče Breht!

MIKI:

Ima hleba sad dovoljno! Il Viktore, ti, navučen, još tražiš?

KLOD:

Da pozovem nekog da ga izbací?

VIKTOR:

Ne, Klod, ja razumem šta govori ova luda i priznajem:  
Ne verujem, u pobunu, ne ginem za trice iz prošlosti  
I mrzim do kosti to neverno i šuplje u meni  
Al pobeći ne mogu- ja pripadam mom vremenu, bez ostatka  
I poštjenije je nestati neg smetati il smrdeti tu, zaludan

*Viktor ode prema sredini scene.*

KLOD: Vidiš li šta si uradio?

MIKI: Ja uradio?

*Viktor daje znak. Muzika prestane. Aplauz okupljenih*

VIKTOR:

I pitate se sada vi- čemu ova proslava bez razloga?  
Pa, zaludna, kao bahanalije i orgije od antike do danas  
I puna i prazna u isti mah logiku ona krije  
Jer opraćam se, poznanici i prijatelji od dosadašnjeg zla, recimo,  
S rečima što spadaju u vremena bez poremećaja, alo!

Poremećaja pažnje!

Kad govorim tim jezikom, tim prostim al neophodnim ko voda,

Reč zapne u grlu ko koščica a snaga u reči

Ni težina, ni poezija, ni melodija, baš ništa ne postoji!

Alo!

Ja putujem u zapizdinu bez iluzije o divljini i samoći.

Van države su bogovi i zveri a nižepotpisani je skroman

Ma koliko to delovalo u ovaj čas lažovski i samozaljubljeni

I kažem vam opet: ja nisam ni zver nit božanstvo

I odlazak je proistekao iz očaja, utrostručen tu raste

Dok gledam vas, robotizovane i mene,tog pokvarenog, tog istog

I slušam opet fejsbuk-razgovore i gledam oči monitora

I dodir taj ostane na površini i nikad u meso ,

u kosti srž, u nerv, u venu, u oko uma ne uđe.

Ovo vreme bez oslonca ne stvara već melje bez milosti

I reciklira i reciklirano i drobi i svako je višak i zamenjiv

A čovek ima navodno sto talenata a vrline mu nedostaju.

U blender ga ubaci- tri kapi krvi nema u telu!

Tu trku sam odtrčao na drogama i alkoholu i duvanu

I večnost sam u burdeljima i sudnicama, lud, izdisao

I smrt u divljini će pasti na glavurduru ko poljubac

Od anđela, od demona, od konačnog, od zaborava, od Majli Sajrus!

Ha! Skratiću jer pažnju sad gubim, vi, roboti i ljudi!

Moj posao a producenti se slažu, će preuzeti tu prisutni!

Da, prijatelji i nadasve, jel poznanici, ne budite u neverici:

Ja nisam u kolopletu tih žicara što jevtino se prodaju

A lagarije – s mačevima to mlataranje i bahanlige što čine

Tu kvazistoriju ja svaljujem, bez zazora na čvrstu i krotku

Tu grbaču, na čoveka od flegme i želuca i takta

*Gosti mu zvižde. Viktor im tapše. Gosti se razilaze*

KLOD: Ti si ga nagovorio na ovo!

MIKI: Jel? Meni se čini da je on mnogo pre pažljivo smislio ovaj govor.

KLOD: Zapamtiću ti ovo!

*Viktor krene prema izlazu. Klod odjuri za Viktorom. Miki odlazi*

KLOD: Predomisli se, Viktore. Molim te!

*Klod ga zaustavi*

KLOD:

Ček! Sklon si pivu a znaš da izaziva i depresiju  
i napravi se mozak na sunđer a snaga na stomak!  
Ja kažem da pogledaš oko sebe i upiješ tu lepotu,  
Još jednom, tu pamet, vrh društva jer takav si, isti!

VIKTOR:

Ne zavaravaj me, prijatelju! Ni trenutak ne želim da ostanem  
Da razbacujem kal pohlepnih luda, ovisnika o tričarijama i krvi!  
Zbogom!

*Viktor ode. Mrak*

## 2.

*Novi Ilijum, ulica. Miting*

MUŠKARAC 1: Priča se po gradu – ponestaće droge!

MUŠKARAC 2: A za bogate je ima preko mere!

ŽENA: Dobra droga dostupna je njima!

MUŠKARAC 1: Promene lažne obećavali su mnoge!

MUŠKARAC 2: A “pajdo” kriju u svojim skladištima!

ŽENA: Svakog dana u medijima nove su afere!

MUŠKARAC 1: Eno ga onaj, video sam ga prošli put!

MUŠKARAC 2: Nije da ima neku harizmu!

ŽENA: Smešan je al pomalo sladak!

MUŠKARAC 1: Sladak je ko grejpfrut!

MUŠKARAC 2: Izaziva mi pizmu!

ŽENA: Nadajmo se da će biti kratak!

MIKI: Za revoluciju!

SVI: Za revoluciju!

MIKI:

Za revoluciju jer boli, ne štedi, ne uljuljuje, ne obećava,

Jer najbolje i najgore iz čoveka je otroglala i darovala!

Mir nude ti tajkuni i umiranje s kreditom, na rate,

Bez suštine i krvi puk skapava, rob njihove jel, “slobode”!

Što reče otac naš osnivač, Tomas Džeferson:

“ Drvo slobode se mora s vremena na vreme zalivati krvlju patriota i neprijatelja!

Krv je njegovo prirodno đubrivo!”

Da, samo mač i psovku vrh države zna, čuje!

Puške u ruke i knjige u šake! Za revoluciju!

Ja čupam i menjam jer promena je rušenje, ne šminkanje

A laskanje je šaka na glavi od slame i vazduha

Za slobodu se borи, ona se osvaja i brani

A sloboda je nezavisnost od droga i konzumerističkog dna, prijatelji  
Nek ušmrkavaju i gutaju, nek tajkun lud ubrizgava...  
MUŠKARAC 1:U dupe!

*Smeh*

MUŠKARAC 2: Ko si ti da misliš za ceo narod?

MUŠKARAC 1: Misliš da smo, kao, glupi?

ŽENA: Suzdržavaj se al samo za sebe!

MUŠKARAC 2: Tvoj je govor papir za zahod!

MUŠKARAC 1: Govornik može lepo da se kupi!

ŽENA: Nek govornik malkice odjebe!

*Policjske sirene. Crvena, plava i bela svetla.*

KAPETAN (*preko megafona*): Građani Novog Ilijuma! Govori vam kapetan Huelin FicMoris iz Petog odeljenja za antiterorističke operacije! Ovo je ilegalan skup! Razidite se ili ćemo morati da upotrebimo silu!

MIKI: Nemojte da idete! Neće primeniti silu! To je blef!

MUŠKARAC 1: Repetiraju puške- za glavu će nas skratiti!

MUŠKARAC 2: Idu, pravo na nas!

ŽENA: Bože, da li to neko snima?

MIKI: Ako udarite - uzvratićemo!

MUŠKARAC 1: Lako je tuđim kurcem gloginje mlatiti!

MUŠKARAC 2: Marijo, majko, moli za nas!

ŽENA: Jebaće nam mater, svima!

*Pucnjevi. Eksplozije. Svi prisutni padaju na zemlju. Rafalna vatrica iz automatskog oružja.*

*Tutnjava helikoptera. Mrak*

**3.**

*Klodova kancelarija.*

KLOD:

Jel čuješ ti skribomana? On nagrađuje i ismeva u dahu!  
On vedri i oblači! Ja sveću mu držim dok jebe!  
Ja zahvalan- on nadmoćan! Ja dole i onda kad ustajem  
A podsmeh mu igra na usni kad prijateljem me zove!  
E, Viktore, ta usluga me košta! I ponosa, ono malo!  
Krv Amazonaca što leči i najcrnu tu bolest je jevtinija!  
Um Viktorov je rodio i gradove i junake i izdajnike  
A šegrt, miš Klod, puh Klod, crv Klod, Kld Klod,  
On farba tu fasadu i kanalizaciju po potrebi taj skrpi!  
Sad kalfa ima priliku i druga ne dolazi nit se najavljuje!  
A vizija, tad jasna, sad liči na dečiji rad, nedovršen!  
Dobro, videćemo još!

*Zvoni mu mobilni telefon*

KLOD:

Da vratim tu ludu na posao? Da razumem, on vredi!  
Ma, drugari smo, problema tu nema! Ko diplomata ču biti!  
Ne želimo da vodimo tu parnicu? Da, pisac u zatvoru!  
Da, loše je! Naročito uz ove, hm, nerede! Da, naravno!

*Spusti mobilni telefon*

KLOD:

Aut Victor aut nihil! Za rejting se brineš a, producentu?  
Da nađem tog idiota i ubedim ga ukoliko za posao

Još marim! Da, uradiću to! Ponudiću i novca baš dosta!  
Nek pomisli da odbije i videće šta Klod ume, nesrećnik!  
Od svih tih uživanja ja veće ne poznajem od ovog:  
U srce mu zabij vrh oštice i okreni tu dršku,  
I nek se oči sretnu, da gališ dok život iz njih otiče

*Mrak*

#### 4.

*Zabit. Vetrovi duvaju. Viktor, utučen, sedi na vrhu brda*

VIKTOR:

Par nedelja i dosadan sam sebi al povratka mi nema!  
Od samovanja je gore da vratim se dole, međ ljude!  
Ne verujem u reči, zamukli smo, mumlamo, mi ljudi!  
Srž stvari je trula i nemam tu snagu za promenu!  
U odbačenog ne veruju i plaše se mišljenja i sumnje  
Ja povukoh se, poražen, u zabit i zaborav da sačuvam  
So pameti i kap duše kad ostalo je proćerdano i razdeljeno

*Dolazi Klod, zadihan*

KLOD: Prijatelju!

VIKTOR: O, Klode! Pa kako me nađe? Ja nemam ni mobilni!

KLOD: I stari Klod ima svoje tajne kanale.

VIKTOR: Ovde si poslom?

KLOD:i Između ostalog.

VIKTOR: Moj odgovor je ne.

KLOD:Novac je velik. Nikad nikome nisu ponuđene tolike pare za scenario.

VIKTOR: Koja je razlika između pet i deset miliona dolara? Pet miliona dolara se zove pet a deset – deset miliona dolara.

KLOD: Ako te tuže, bojim se, neće biti tako. Zatrebaće ti svaka parz.

VIKTOR: Brineš da će izgubiti sve? Ti si uvek bio tako grozničav. Sedni ovde, divi se pogledu.

KLOD: Ne brineš se za egzistencijalne stvari?

VIKTOR: Ko pobeduje? Um? Telo? Kad stomak vri, poslušaš li, reci?!

### *Pauza*

VIKTOR: Taj strah za guzicu je jači od stvaranja i gotovo!

KLOD: Šta sprečava da napraviš taj kompromis kad svestan si toga?

VIKTOR: Ja hoću i imaću tu slobodu! Pa makar i crkao!

KLOD: Na planini ga napiši! Još inspirativniji će biti! Ti možeš!

VIKTOR:

Ja mogu al želje i mogućnost ne pevaju u horu!

Na brzinu da napišem i kraj i početak i sredinu

To zahteva od mene taj proždrljivac za ekranom, oko mrtvo.

Na! Završavam, ne brini, a nastavak, čim poželiš, na ekranu,

Ko demon ti zafercera pa veselo ti kusaj iz valova za mase!

Vi tražite ja ispunjavam za tržiste, za rejting, za dokolicu,

Ja ulujukujem, vi likujete, ja drogiram vi slavite i umirete

Ja sažvaćem – vi gutate tu splačinu od laže, ja začinim

A glas, moj, jedinstven, ne čujete, ne date! Ne dozvoljavam!

KLOD:

Zar prijatelja da poistovetiš s onima što vladaju i truju?

VIKTOR:

Ja žalim što govorim ko ludak ali drugačije ne mogu.

Kad ideje te prate u stopu, ta glad je neutaživa,

I muči te, neisplativa. Šta dati, šta uskratiti, ajd, reci!

Ali, nema tog alkohola ni droge i mamurluk se spusti

Na veđe, bol podseti ko beše taj pijanac i šta jeste!

*Pauza*

VIKTOR:

A jeste ni dobar ni loš. Priličan. Taj pijanac!

Bio je onaj što je verovao u “mleko ljudske dobrote”!

KLOD:

Ne verujem u “mleko” te dobrote a naivci i očajnici

Nek čekaju, ako! Briga me za zaludne, nek crknu od žedi!

VIKTOR:

Pre bezdušnost u tebi ne primetih! Sad besni kao demon!

KLOD:

Ti misliš da bekstvo je stepenica ka Olimpu al zapamti:

Ti stojiš sam i pašćeš sam, opskuran, dno provalije će ljubiti

S oštricom od bazalta i bićeš ti predaleko za lešinare,

Ti, gubitniče što Viktorom se nazivaš, rđo lenjiva i glupa!

*Pauza*

VIKTOR:

Kad pogledaš to lice, ni lepo ni ružno, ti zaboraviš,

Oko odluta u potrazi za nečim što privlači il odbija

Al zapitaj se zašto je tako i beži li preplašeno oko

Od skrivenog iza maske, od prosečnog, od banalnog i zlog?

KLOD:

Još ćemo mi razgovarati.

*Klod mu okrene leđa i ode. Mrak*

**5.**

*Zatvor.Na stolici na sredini scene sedi Miki, vezanih ruku. Trešte poslednji akordi Ode radosti, off. Ponavlјaju se. I ponavlјaju. I ponavlјaju. Iz mraka se pojavljuju Policajka i Policajac. Muzika utihne*

POLICAJKA: Molila bih te da progovoriš.

POLICAJAC: Uradi to njoj za ljubav.

POLICAJKA: Dopadam ti se, zar ne?

POLICAJAC: Ona je najbolja mačka u Odeljenju pet.

POLICAJKA: S vrlo oštrim kandžama.

POLICAJAC: Znam, pričao mi Kovalski.

POLICAJKA: Bez imena, kretenu Miki! Srce! Jel bi voleo da i tebe grebem?

POLICAJAC: Ja bi, jebiga.

POLICAJKA: Čuti, njemu se obraćam.

POLICAJAC: Odgovori volino kad te dama pita.

MIKI: Pustite me odavde.

POLICAJKA: Mogu da budem dobra prema tebi.

POLICAJAC: A može i da ti tim noktima iskopa oči.

POLICAJKA: Sve zavisi od tebe.

POLICAJAC: Pa reci ,drugar, onako, između mene, tebe i gospodice. Bi li ti,a?

POLICAJKA: Bi on, vidim ja.

MIKI: Ne bih.

POLICAJAC: Laže ko pas.

POLICAJKA: Možda voli da ga tretiram ko psa. Da ga skinem golog, izudaram po guzici i vodim okolo na povocu?!

POLICAJAC: Sećaš se, a?

POLICAJKA: Bili su to divni dani.

MIKI: Nećete me uplašiti. Puštajte me odavde!

POLICAJAC: Pa, bi mi ali, proglašeno je vanredno stanje u gradu.

POLICAJKA: Joj, kako volim vanredno stanje!

*Policajka počne da pleše kao da će početi da se skida. Policajac prilazi Mikiju s leđa i nabije mu kesu na glavu. Steže je*

POLICAJAC: Sad ćeš početi da pevaš.

POLICAJKA: Visoko C.Hajde!

*Policajac mu skine kesu s glave. Miki se bori za vazduh*

POLICAJAC: Hajde, reci, s kim si se uortaočio? Hajde sve da čujem!

MIKI: Vi me mučite.

POLICAJKA: To se zove humano isleđivanje.Ko je u tvojoj grupi?

MIKI: Odjebi!

*Policajac ga guši. Popusti na Policajkin znak*

MIKI: Ja sam individua.

POLICAJKA: Nemoguće! Niko više nije individua!

MIKI: Govorio sam u svoje ime.

POLICAJAC: Niko više ne govori u svoje ime!

POLICAJKA: Opet.

*Policajac navlači kesu i guši Mikiju*

POLICAJAC: Obožavam Patriot act, čoveče!

POLICAJKA: Svršavam na njega. Skidaj!

*Skidaju kesu s Mikija*

POLICAJAC: Ko je vođa grupe?

POLICAJKA: Kad ste se uortačili s muslimanima?

POLICAJAC: Koliko kila plastičnog eksploziva?

POLICAJKA: Kad si postao komunjara?

POLICAJAC: Kad si glasao poslednji put?

POLICAJKA: Kad si se potucao i s kim, mislim, poslednji put?

POLICAJAC: Koliki ti je đoka?

POLICAJKA: Da li upotrebljavaš droge?

POLICAJAC: Da li si nekad bio u Rusiji?

POLICAJKA: Šta si jeo pred izlazak na demonstracije?

POLICAJAC: Kaži da si solo terorista i ponovićemo mučenje Hajde, za koga radiš?

*Pauza. Miki počne da jeca*

MIKI: Niko.Nismo. Nema kila. Jas am so.so..soc... Pre deset go...Dženi, dva meseca.

Sedam inča.Ne. Nisam.Tost. Nisam. Ne radim. Ja...

POLICAJKA: Jel vidiš kako je sad lakše kad si se ispovedio u ime demokratiju?

*Policajci prsnu u smeh*

POLICAJKA: Znamo da nisi kriv. Tvoj drug je platio kauciju pre nekoliko minuta .

Odveži ga.

*Policajac skida lisice Mikiju*

MIKI: Zašto ste me onda mučili?

POLICAJKA: Da se naučiš pameti i ne talasaš, Miki Đoko Od Sedam Inča. A sad se gubi i zahvali tvom prijatelju što te izvukao.

MIKI: Viktor je ovde?

POLICAJKA: Nije Viktor. Ajde, čisti se.

*Miki odlazi. Policajac seda na stolicu. Vadi iz džepa kesu i podiže je iznad glave.*

*Policajka je uzima. Policajac otkopčava pantalone. Policajka mu stavlja kesu na glavu.*

*Mrak*

**6.**

*Zabit. Viktor dolazi s desne strane scene. Šeta dok ga veter šiba. S leve strane Dolazi Nuala*

VIKTOR: Nuala! Šta ćeš ti ovde?

NUALA: Nije ti drago što me vidiš?

VIKTOR:

Da znam da uskoro će otici sve dođavola i dalje

Moj odgovor bi opet ko sada bio isti – ne, Nuala.

NUALA:

Jel grešim u nečemu, Vik, reci šta muči taj zažaren  
i razbarušen um? Vetrusťina je izludela u njemu, to razumem.

VIKTOR:

Za odlazak se spremi jer ovde ti nemaš šta tražiti.

Eto, došla si, videla me, dobro sam- odlazi i zbogom!

NUALA:

Zar prošlost ne znači baš ništa? Deset ih prošlo.

Još dvadeset je moglo da prođe tih godina i isti,

U dlaku si isti! Ko Španac si prek! Nož govori!

Um čuti! Oko seva! Zla sila! Al voli me, ponekad.

No, danas je presušilo to srce i ostalo za njim.

VIKTOR:

Jel dolaziš u goste i drugima u ovakovm, hm maniru?

Ne reci da iskrenost iz tebe je izbjijala i davno,

U vreme kad, kažeš, u meni su sokovi još kolali.

Ne gradi me čičeskarom kad nisam a tebe ako zanima

Ja cvetam u divljini i potpuni sam muškarac do kosti.

NUALA:

Pa, pokaži mi, Viktore, ne stidi se, nemaš ni razloga!

VIKTOR:

Ko šalje tu ženu? To želim da otkrijem. Ajd, reci!

NUALA:

A znatiželje ni trun u tebi? Da otkriješ me ponovo?

VIKTOR:

Ah, Nuala, pa tome ima sedam, ne, deset je godina

Od dana kad zbrisala si, okrutna ko presuda na smrt.

A kako se zvao taj mužjak, ajd podseti me, matorog?

Od koliko se nula ta strast i ljubav, ha, sadrži?

Reci!

*Pauza*

VIKTOR:

I reci mi kako je ispalо na kraju jer kraj se podrazumevao.

Na početku se video – čim našao je mlađu i siromašniju

Iz Ukrajine ako znaš gde nalazi se njena....

NUALA: Da, svesna sam postojanja te zemlje i bez tvoje pomoći. Jebote, Viktore, kako možeš da budeš tako surov?

VIKTOR:

Ko šalje te, Nuala? I što baca te tako na vetrometinu?

U sentimente iz prošlosti ne verujem jer matori smo, draga,

Da udvaramo se, naivni, bez primisli i interesa, od srca.

Za neiskvarene, ako takvi još postoje je ljubav i muka.

Za stare i pokvarene je fotelja i infuzija, ne ljubav.

NUALA:

Ko šalje me? Došla sam sama, po slobodnoj se volji  
ja pojavim tu, ovamo i onamo, gde zaželim, eto odgovora.

VIKTOR:

Da poverujem da govoriš mi istinu. A kako me nađe?

Ni rođeni mi brat ne dolazi u goste. Ajd, reci!

NUALA:

Pa, Miki je rekao da živiš na planini, eto istine!

VIKTOR:

Da nije on slučajno te zamolio da dođeš, a, Nuala?

NUALA:

Ne, sreo me prekuče i rekao da brine za tebe.

I molio da pitam za zdravlje i nešto ako treba.

Ali, nije to istina. Ne cela jer dugo te sanjam

I želim da čuješ reč “izvini” a zaslužuješ je, znam,

Iz usta što izdaju i ljube u isti mah. Izvini!

VIKTOR:

Šta znači to izvinjenje sad? Ej, pogledaj oko sebe, gde stojimo!

Iza mene je, pogodi šta? Provalija! Ja svakodnevno tu visim!

Iz očiju u ambis se otisne moj pogled i potone.

Da verujem da dobro će biti jer ovde si “teleportovana”?

NUALA:

Vik, hajdemo u grad! Ti nisi za divljinu! Ajd, kreni!

Sa mnom! Da nadoknadimo! Da živimo i trpimo se, ljubavi,

Kad ljubav u naviku se pretvori i nestane sna i lepote,

Ajd, srce, ne sakrivaj se! Svet te čeka, ne odbacuj tu ruku!

*Pauza*

VIKTOR:

Da srce mi kuca ko nekad, bez žuči i pakosti,

Ja rekao bih, idemo, al pitam te, čemu to bežanje?

U ovim sam rukama ja držao to telo od ženskosti

Od lepote i mirisa i nismo, Nua, marili gde noćimo.

Što svet u svet naš ubacuješ i pleteš nit nepotrebno?

Rub svuda je, razloga za život i smrt i ljubavi.

NUALA:

Ne mogu u zabiti da venem, Vik, dosta je bilo!

Još jednom da patim ko nekad bez pare i nade.

VIKTOR:

A, misliš na vreme kad stari Vik bi mlad i poželjan?

Na dane što zaudaraju na sapun iz hotela, jel tako?

NUALA:

Kakav hotel?

VIKTOR:

Zbogom, Nuala.

NUALA:

Ne beži od mene! Ne želiš da samuješ! Ti znaš!

Ti voliš me i odbaciti je ludilo! Pa napisao si toliko!

VIKTOR:

O ljubavi? Da, pisao ali osetio – to teško, baš teško.

Ne dolazi se tako, s ucenom na usnama, s uslovima!

Ni armije kad okupane u krvi za pregovarački sto sednu

Ne koriste taj jezik kad govore o neprijatelju, baš naprotiv!

Idi, Nuala, i reci tom spletkarušu da znam šta smera.

NUALA:

Ti mu sam prenesi poruku. Nisam ja tvoja jebana služavka!

*Nuala odlazi. Viktor prilazi provaliji*

VIKTOR:

O, avaj, u jendek ču skočiti za ljubav,o, Nuala!

Jel čuješ, ti kurvetino? U suicidalnom sam raspoloženju, alo, ljubavi!

*Pauza*

VIKTOR:

Bez ponosa, ko klovn se oprашtam od Nuale a zašto?

Da umrem sad zapamtila bi budalu, ne onog,Vik, onog!

Da, onog što podseća bez prestanka šta beše a nije.

A gordost mi skliznula s grudi ko oklop na stopala.

Kad kažem da gordost ne postoji kad lepota se prikaže

Ti znaš na koju se lepoticu to odnosi moj Viktore?

I dalje je lepa i zaustavlja dah, mamba, boa,bogomoljka,

Nek dodavola ide, briga me, kurveštija i gospođa al zamalo!

Ne vredaj ako ništa ono zato što voleo si! Ćuti!

*Viktor odlazi. Mrak*

7.

*Novi Ilijum. Ulica. Ulična svetla. Špica vesti, off. Ulicom ide MOMAK.*

GLAS(off): U Novom Ilijumu je i dalje na snazi vanredno stanje. Uvedne je policijski čas i svako kretanje posle dvadeset i dva časa je zabranjeno. Građani koji se ne budu pridržavali naredbe biće utamničeni a oni koji ne poseduju dokumenta streljani na licu mesta, Naredba stupa na snagu odmah. Komandant štaba Nacionalne garde, general-major Džozef Papazogolu.

*Iz mraka se pojave POLICAJAC I POLICAJKA. Grabe momka i obaraju ga na pod. Preturaju mu po džepovima. Policajac , nakon pretrage odrečno mahne glavom. Momak se osloboodi i krene da beži. Policajka mu puca u leđa. Kolega joj lupi HIGH FIVE*

GLAS(off): Štab Nacionalne garde demanduje tvrdnje stranih medija iz neprijateljskih zemalja o navodnom kršenju ljudskih prava u Novom Ilijumu. To uopšte nije slučaj.

*Policajci sedaju na Momka i pale cigarete. Purnjaju i zure u prazno*

Glas (off): Snimci koji ovih dana kruže Internetom su montaža i obično podmetanje. Raspolažemo dokazima da su scene navodnog nasilja nad civilima snimane u predgrađu Pariza, rekao je general-major Papazoglu.

*Špica vesti, off*

POLICAJAC 1: Kad će već jednom to jebeno pojačanje?

POLICAJKA: Samo što nisu stigli.

*Šteketaće mitraljeza, off. Policajci padnu mrtvi na zemlju. Mrak*

**8.**

*Novi Ilijum. Nualin stan. Nuala sedi na podu, zuri u mobilni telefon. Krici, pucnjava,sirene, off. Kuckanje*

NUALA: Uđite, uđite, ne kucajte. Odneli su vrata.

*U stan ulazi Klod*

KLOD: Dobar dan, Nuala.

NUALA: Zdravo Klod. Osećaj se kao kod kuće.

KLOD: Vidim, imaš novi raspored u kući.

NUALA: Aha. Minimalistički.

KLOD: Šta to gledaš?

NUALA: Nije bitno.

KLOD: Daj mi da vidim.

NUALA: Ne!

KLOD: Nije ni bitno. Znam šta je. Bar prepostavljam

NUALA: Da?

KLOD: Ili je Viktorova slika ili slika tebe i Viktora. Ono što se danas zove “selfi”.

NUALA: Možda. Šta hoćeš, gmazu?

*Klod joj pride i zgrabi je za mišicu. Podigne je na noge*

KLOD: O tom- potom.

NUALA: Nije ti dovoljno što si me koristio kao tvoje oruđe?

KLOD: Oruđe? Hehehe! Pa, i da te nisam “koristio” kako kažeš, ti bi otišla kod njega.

Zar ti nijedrago što su se moji interesi ukrstili s tvojim emocijama?

NUALA: Nije, a sad se gubi.

KLOD: Gostoprимstvo za primer! Uvek sam se pitao šta ga je toliko privlačilo kod tebe.

NUALA: Pa si došao da proveriš, a?

KLOD: Ne zanima me ta vrsta provere.

NUALA: Pa, da, tebe zanimaju druge stvari.

KLOD: Kako?

NUALA: Kažem- zanimaju te druge stvari. Znaš koje. To jest-ko.

KLOD: Ti si sasvim poludela.

NUALA: E pa budi srećan, sad ga konačno možeš imati samo za sebe. Mene je odbio.

*Klod prsne u smeh a zatim je snažno ošamari. Nuala padne na pod*

KLOD:

Šta misliš da meni Vik treba? Moj posao je uništio!

Ja mrzim to puvalo, ja sanjam da zakoljem ga, glupačo!

Nož zarijem u meso i uživam dok umire eto, draga,

Krv pijem i nazdravljam za ljubav, za Vika, droljo!

NUALA: Zašto bodež? Zašto piješ krv? Nije ti dovoljno da ga upucaš?

KLOD: Šta bulazniš?

NUALA: Želiš da ga omirišeš, da ga osetiš.

KLOD : Odvratno!

NUALA: Da budeš blizak s njim dok ga ubijaš!

KLOD: Nuala, upozoravam te.

NUALA: Zašto si došao ovde? Da spavaš s onom koja je spaval s njim? Ja ti se nikad nisam dopadala.

KLOD: Pa i nisi ali sad, kad je sve otišlo dođavola.

NUALA: Ti bi da siluješ? Ne, ne deluješ mi kako takav tip.

KLOD: Jesi li sigurna?

NUALA: Hteo si preko mene da se povežeš s njim.

KLOD: Ne lupetaj.

NUALA: Ti si hteo da budeš Viktor, a nisi postao ni "kao Viktor". Voleo si ga ali on to nije primećivao.

KLOD: Poslednji put te upozoravam.

NUALA: Na šta? Da držim jezik za zubima? Gubi se odavde!

KLOD: Kurvo!

*Klod skoči na Nualu. Rvu se. Savladava je.*

KLOD: Povuci reč.

NUALA: Neću!

KLOD: Još jednom te upozoravam.

NIUALA: Neću!

*Davi je.*

KLOD:

Ja ispisujem sad poeziju na vratu i upijam ti pogled  
Da nahrani oko strahom i osnaži za zločim što smeram!  
Crv sumnje se ubija čim ujede da svisne pre tebe!  
Da čutala si živa bi bila! Ti bodež si, Nuala!

*Nuala klone*

KLOD:

Taj bodež u srce ide nezaustavlivo i neće on stati  
Dok drška međ rebrima ne zapne i zapleše tad ludo

*Klod ustaje. Odlazi. Mrak*

**9.**

*Zabit. Viktor stoji na ivici ponora.*

VIKTOR:

Na ivici ne čuješ ni veter ni krik iz duše  
A trenutak je omeđen i jasan, u jezu dah skupi!  
I glasovi što zovu da drugom se kraljevstvu ti pridružiš  
Sad daleki su, nejasni, ko iščezli su jezik iz davnina

*Prilazi mu s leđa Klod s naperenim pištoljem*

KLOD:

Vik, druže, k meni se okreni ako život ti ceniš!  
Jel čuješ il treba da zapucam u vazduh, u nogu?

VIKTOR:

Da, đavo je došao po svoje i sumnje tu nema!  
A otkud ti ideja da pristaću da sprovedeš me nazad?

KLOD:

Vik, Nualu sam video i reče mi: "Želim da vidim,  
Još jednom, tog Viktora pa makar ne bilo ni poljupca!"

VIKTOR:

Ne priliči ta priča, ne Nuali što poznajem je dugo!

KLOD:

Ja nisam baš zapamtio sve kako mi reče al uglavnom  
To čini srž poruke i prenosim je makar i izgužvanu

VIKTOR:

I dopisanu još, nažvrljanu, bez suštine, s flekama od mastila!  
Nek skočim i propustiti ja neću ni Nualu ni život!

KLOD:

A mogućnost što krije se lukavo i grize ti mozak?  
To večito je pitanje: A grešim li možda? Vik, razmisli!

*Viktor se okreće.*

VIKTOR:

Zar oružje ti treba da vodiš me kući, ti skote!?

KLOD:

To oružje u tvojem i mojem je scenariju tek rezervat

I garantija da obavićeš što kompanija od tebe i očekuje

VIKTOR:

Šta očekuju od mene? Il tebe? A, surogatu i nesreću!

Taj posao sam napustio i povratka mi nema i nema!

KLOD:

Aj kreni pa priča otičajni o problemima i nedoumicama

VIKTOR:

Da radimo mi zajedno, to želiš? A zašto? I kako?

KLOD:

Ti brini da gaziš po ravnom a ostalo će zdumati.

Kreni!

*Viktor podiže ruke u znak predaje. Odlaze. Mrak*

## **10.**

*Novi Ilijum, ulica . Pucnjava, štektanje mitraljeza, detonacije, off. Dolazi Miki. Iscepan, nosi pušku u ruci. Pucnjava polako jenjava. Tišina*

MIKI:

Ta tišina što pada na bojište je slada od meda  
no slika što gledam je truje ko arsen il živa  
i svaki je život tu dragocen i potcenjen pod opekom  
i betonom i crepom, u šahtu, na komade i delice  
ko telo je pocepan i obesmišljen i truli bez smisla  
na porugu i likovanje od ovih il onih i očaj  
od nekolicine, jel, svesnih ,što čute il puginuli su prvi  
po redu što vlada u ratovima i čistkama od davnina

*Glasovi, psovke, off*

MIKI:

Rat sprema se, poslušaj! Rat, imenovan je tako po rtovima  
Što usecaju se morima u lica i unakažuju ih vekovima!  
Rat spomen na lepotu da uništi po ugledu na rtove  
Od kamena i korala, od fosila i kostura, od borbe!

*Pucnjava se javlja, sve glasnija, i tutnjava topova, off*

MIKI :

I razlozi sad smisao ne poseduju jer klanica je otvorena  
I neće se zatvoriti dok se krvi žedan nož ne nasiti!

*Sevanje eksplozija, pucnjava, Miki pada na zemlju, repetira pušku. Mrak*

## 11.

*Novi Ilijum, ulica . Pucnjava, šteetanje mitraljeza, detonacije, off. Dolaze Klod i Viktor*

VIKTOR:

Ta Ilijum je Pakao! Što ovde me teraš? Iz uživanja?  
Da patim dok grad moj gori i nemoćan, nem, stojim?  
Tu biblioteka, tu pozorište bi,pogledaj, zar stid ne poseduješ?!  
Do kosti su oglodana ta tela a posla su puna ti usta!

KLOD:

Eh, oglodana? Pa, priznajem, ne očekivah baš toliko da propadne  
Al dobro, naš studio će raditi kad propadne ta revolucija!  
Za scenariste će biti i posla i prilika, ne brini!

VIKTOR:

O čemu će pisati taj scenarista, ej, budalo! O kome?  
O piginulima i unesrećenima? O nepravdi i uzrocima? Ne, naravno!

KLOD:

Ti sročio si dijagnozu ko moju al nedostaje ti zaključak:  
Ko brine za politiku, daj narodu da odmori od ratova!  
Da zabavimo mi napijamo a trežnjenje nek preuzme na sebe  
Il sveštenik il kolumnista il političar, mi zabavljamo, ne pučavamo!

VIKTOR:

S takvim se razmišljanjem ne stvara ni umetnost ni čovek!  
Nov varvarin, tom idealu se teži, da manipulišete i trujete!

KLOD:

Ti, Viktore i samo ti stvorio si priče od laža,  
Od kala i varvare te doveo na televizor, ne studio!  
Da, izbor se nameće al stomak, on traži po svome  
I čast se preskoči ko kozlić na fiskulturi, jel tako?

*Viktor klone. Klod ga šutne*

KLOD:

Vik, kreni ako želiš da izbegneš oko snajpera! Ne balavi!

Još malo i stižemo do studija, šef čeka s timom!

VIKTOR:

Ne, Klod, ne pristajem! Ne postoji tim niti šef!

Ti ludiš! Daj, vratimo se! Pisaćemo na planini!

KLOD:

Ne, kancelarija će biti to mesto i komrpomisa tu nema!

Ti brejnstormuješ, ja zapisujem pa sređujemo ko nekad, Vik, druže!

*Klod repetira pištolj. Viktor ustane tromo*

VIKTOR:

Da, pisaćemo al možemo li navratiti do Nuale na trenutak?

Dva bloka, iza čočka, da vidim jel sigurna, jel pobegla.

KLOD:

Da, znam gde živi al rizično je šetkati po komšiluku.

Sad žurimo no možda u povratku je posetimo i utešimo.

VIKTOR: Otkud ti znaš gde živi?

KLOD:Nazad!

VIKTOR: Ti si ubedio Mikija da je navede da dođe kod mene? Šta je s Nualom?

KLOD: Ja ču morati.

VIKTOR: Šta si joj uradio? Jesi li je ubio?

KLOD: Odbijam da odgovaram na sumanuta pitanja.

*Viktor skoči na njega. Rvu se. Pištolj opali. Viktor se izvali na leđa. Krvav je*

KLOD:

Ne, prijatelju, ne, molim te! Želeo sam propast al ovako...  
Vik, prestani da krvariš, ko Boga te preklinjem, ne krvari!

VIKTOR:

Ti, kopijo, ti izgovoru za šegrta, ti, polovičan i kad ubijaš!  
Ko uvek u životu, ko uvek u smrti, ti ošljariš!  
Za tebe ne treba ime, niti znak, baš ništa!  
Al snage ni atom ne trošim na tebe, ne više!  
Jer poslednja reč Nuali je namenjena, ne tebi:  
Za ljubav što delim ja nikad ne žalim, ne više,  
Jer deleći, mi postali smo celi i jedno, bar nakratko  
a danas, kad svet ide dođavola, to nakratko sve znači!  
Nua...

*Klod puca u njega. Klod brizne u plač. Pucanj. Klod padne preko Viktora. Dolazi Miki s puškom. Gurne Kloda s Viktora*

MIKI:

Ko Fortinbras na kraju te tragedije, bez vesti, ja dolazim,  
I nagađati sad mogu šta nateralo je Kloda da ubije.  
Ne, vreme ne dozvoljava da zastanem u miru il ratu,  
Ta priča je ista: ko posveti se nesreći taj gubi!  
Iz samilosti il radoznalosti mi stati smo zaboravili  
I opet te greške po hiljaditi put čemo da ponovimo  
Jer nema ni tragedije ni komedije tek usta ta nezasita  
Što zabavu il hranu u trku da prožderu su navikla  
Usta i ništa više!

*Pucanj. Miki padne, pokošen metkom. Dolazi Džek, s puškom u jednoj i nožem u drugoj ruci. Prilazi Mikijevom telu*

DŽEK: Da se krka!

*Dolazi Kater. Za pojasom drži pištolj*

KATER: DŽEK, ŠTA TO RADIŠ?!

DŽEK: Pravim sebi, nama doručak, Kateru.

KATER: I TO JE SVE ŠTO IMAŠ DA KAŽEŠ?

DŽEK: A šta drugo?

KATER:

Nema pravila ni zakona

Mi smo ovde sila

Al jedno se ne trpi:

Kad ubijaš bez stila!

*Kater vadi pištolj iz pojasa*

DŽEK: Kateru, nemoj, zaveo me tren

KATER: Brzo rimu smisli, aleksandrinac il koren!

DŽEK: Mozak mi je stao! Ko rendž rover u blatu on trokira!

KATER: Sad će moj lepi “glok” da ga odblokira!

Dolazi Žaklina

ŽAKLINA: Stani Katere, pusti budalu.

KATER:

Žaklina! Te tvoje reči doživljavam ko šalu.

Džek, da ne bi ti da odeš u Valhalu?

DŽEK:

Evo rime, Kateru, sa silinom metka,

U pravu si, od prvog do poslednjeg retka,  
Ti si nas učio kreativnom pisanju  
I znaš mnogo više po tom pitanju!  
Nije da sad ja nešto sebe u zvezde kujem  
Imao je pušku, nisam smeо da rizikujem,  
Al sad prostora mnogo za kajanje nema  
Reci mi Katere, pliz, koja mi je ocena?

KATER:

Ocena dobra ili loša nije problem,  
Samo je cifra i nije porazna,  
Al glupe stihove ne mogu da podnesem  
I zato ocena nije prolazna!

*Upuća ga*

ŽAKLINA: Kateru!

KATER:

Savetijem ti da emocije prigušiš  
ako ne želiš da mu se smesta pridružiš!  
Iseci krtinu stranaca, u sušaru je baci,  
Ostalo ostavi - nek pojedu divljaci!

ŽAKLINA:Dobro. A šta da radim s Džekovim telom?

KATER:

Luda si ako njega nazivaš jelom,  
Bio je bolestan gadno  
I od Džeka koristi nema  
Požuri, osećam, oluja se sprema!

*Kater odlazi. Žaklina seda na Mikijeve grudi. Vadi nož iz pojasa. Mrak*

**KRAJ**

